

Openbaar Ministerie Ressortsparket Amsterdam
Postbus 1312
1000 BH Amsterdam Nederland
t.a.v.: Mr. F. Posthumus, Advocaat- Generaal
Betreft: De Deventer Moordzaak

Düsseldorf, 18-1-2007

Geachte heer Posthumus,

Ik wil u in deze brief in mijn eigen woorden verslag doen van de voorvallen in september 1999 en mijn latere contacten met de politie hierover.

Ik ging vorig jaar naar Rotterdam (8-5-2006) voor een verhoor in het kader van het heropende onderzoek naar de moord op mevr Wittenberg en had m'n verhaal echt niet tot in detail zitten uitwerken. Ik dacht dat de politie me wel zou helpen met de exacte data en dergelijke omdat zij immers alle stukken nog hadden over mijn verhoor uit 1999. Ik ging ernaartoe omdat ik dacht de politie te moeten helpen door vragen te beantwoorden die niet duidelijk waren uit m'n eerdere verklaringen. Alles wat ik zei werd echter puur weggewimpeld omdat ik de datums door elkaar gehaald zou hebben (ik wist dat ook niet meer) 24 september of 28 maar dat het een vrijdag was wist ik wel zeker maar ook daar twijfelde de politie aan. Daarom heb ik m'n advocaat van toen uit Deventer gevraagd of hij die afspraak nog kon achterhalen. Dit heeft hij gedaan en naar Rotterdam doorgegeven. Dat bleek dus gewoon 24 september te zijn net als ik destijds in 1999 al in m'n verklaring had gezegd.

Je bent toch een beetje nerveus. Ik was er al om twaalf uur en heb een beetje rondgekeken en had om twee uur de afspraak. Ze hebben me tot vier uur laten wachten en van kamertje naar kamertje gestuurd (is toch een vorm van onzeker maken) en dan moet je je nog alles herinneren. Ik heb ook gezegd dat ik sommige dingen anders zou vertellen dan toen. Maar daar werd ik om uitgelachen. Ik had net het gevoel alsof ik de verdachte was i.p.v. een getuige.

Het politieverhoor in Rotterdam was dus voor mij een nare ervaring en in de periode erna heb ik het hele gebeuren destijds in Deventer nog vaak zeer intensief zitten overdenken. Dat ik Michael die zaterdag belde was omdat hij die vrijdag ervoor zo somber en verward was, Daarna heb ik nog een tweede keer telefonisch contact met hem gehad toen hij mij belde nadat hij door de politie was verhoord. Dit was het gesprek met de merkwaardige vraag naar mevr. Bal, de parapsychologe, uit Apeldoorn waarbij hij ook zo onecht overkwam toen hij vertelde over de moord op mevr Wittenberg. In totaal heb ik Michael dus drie keer gesproken. De eerste keer tijdens onze ontmoeting op het terras op vrijdag 24 september. Ik was op die dag in Deventer voor m'n scheiding en die datum is dus later door mijn advocaat bevestigd, De tweede keer was het telefoongesprek toen ik hem de dag erna terugbelde omdat hij tijdens het gesprek in Deventer zo somber was geweest en de derde en laatste keer dus toen hij me kort na z'n verhoor opbelde. Daarna heb ik nooit meer contact met hem gehad- Ik heb hem nog wel eens proberen terug te bellen maar hij nam niet meer op, waarschijnlijk omdat hij mijn nummer herkende.

Wat na zeven jaar het moeilijkste is, is niet zozeer wat er is gezegd, maar om me nu nog exact te herinneren tijdens welk telefoongesprek dat precies is gezegd. Misschien dat m'n verhoor uit 1999 daar meer duidelijkheid over kan bieden. Wat ik me echter beslist nog met zekerheid kan herinneren, betreft met name het gesprek op het terras op vrijdag. Van dat gesprek heb ik me achteraf veel meer dingen voor de geest kunnen halen omdat ik ze kon koppelen aan bepaalde beelden, Zo weet ik bijvoorbeeld nog dat hij er toen zo ongewoon uitzag. Lang haar en een donkere halflange broek en donker poloshirt, Zo herkende ik hem helemaal niet. Eveneens kan ik me nog goed herinneren dat hij z'n mes een stukje omhoog trok uit z'n laars en dat hij zwarte sokken aan had. Die laars was een soort hoge veterschoenmodel. Tijdens dat gesprek was hij somber en verward en vroeg hij me om een pistool voor hem te kopen in Duitsland, Ook dit weet ik zeker omdat hij ter plekke een klein briefje heeft gegeven met typenummers erop.

Wat ik verder ook met zekerheid weet is dat er gesproken is over een rouwadvertentie van een 'overleden vriendin' die hij wilde plaatsen in het Deventer Dagblad. Hij haalde daarbij een gevouwen briefje uit zijn zak dat verkreukeld was, alsof hij het weg had willen gooien. Of ik het gelezen heb of dat hij het voorlas weet ik niet meer zeker. Ik zie hem nog met dat briefje zitten, hij vouwde het open ik kon er wel opkijken maar of hij het mij gegeven heeft om te lezen schiet me niet meer te binnen. Het was gelinieerd papier en met de hand geschreven. Ik kan me niet meer herinneren wat voor handschrift, misschien van een vriendin maar dat weet ik dus niet meer zeker. Volgens mij was het niet zijn eigen handschrift want dat had ik denk ik wel herkend omdat het zo slordig was en vol met taalfouten zat.

Wat ik me nog kan herinneren van die advertentie is de merkwaardige tekst "ze was als een moeder voor mij". Ik vond dat heel vreemd want toen ik nog met hem omging sprak hij helemaal niet zo over mevr. Wittenberg. Over die rare tekst heb ik het dus zeker met hem gehad. Dat het in de advertentie over mevr. Wittenberg ging was volledig duidelijk, Ik weet bijna zeker dat hij zelf ook woordelijk heeft gezegd dat mevr. Wittenberg was overleden. Hij vroeg me of het gek was voor de familie als hij een rouwadvertentie opgaf. Ik heb hem gezegd dat hij dat toch zelf moest weten

Hij heeft het tijdens dat gesprek op vrijdagmiddag uitgebreid gehad over mevr. Wittenberg en hij had het daarbij ook nog speciaal gehad over haar veranderde testament en het feit dat mevrouw Wittenberg hem zou hebben verteld dat er nog genoeg voor hem over zou blijven. Dat ze was vermoord heeft hij daarbij toen op die dag nog niet specifiek gezegd.

Michael heeft mij s' middags op het terras gezegd dat hij zaterdag naar Arnhem ging om een mes kopen en absoluut geen magneet strip. Toen ik daar later over nadacht vond ik dat gek want hij had mij al eens eerder verteld dat hij z'n messenblok verkocht had aan de kok die naast mij woonde. Die uitspraak over dat mes schoot mij te binnen omdat Wanda mij had gezegd dat hij een magneetstrip ging kopen. Toen heb ik haar gezegd, wat moet hij met een magneetstrip hij heeft toch een messenblok, hij heeft mij verteld dat hij een mes ging kopen.

Ik weet nog dat ik de tekst van de rouwadvertentie op het briefje dermate vreemd vond dat dat later zelfs nog opnieuw ter sprake is gekomen toen ik hem de dag erna opbelde. Ik weet dus absoluut zeker dat er in verband met de rouwadvertentie is gesproken over mevr. Wittenberg en dat hij het in de tekst van de advertentie had over een "moeder" en dat hij verder over bar sprak als een "vriendin die hij had verloren". Het is verder absoluut niet mogelijk dat hij me het briefje op een andere dag heeft laten zien want ik heb hem op die bewuste vrijdag voor het laatst gesproken en daarna nooit meer gezien. Ook kan ik me nog herinneren dat ik hem daarna aan de telefoon nog voor de grap heb verteld -had je niet kunnen wachten haar te vermoorden totdat je de erfenis binnen hebt. Volgens mij was dat toen ik hem op zaterdag terugbelde maar het

zou eventueel ook tijdens het tweede telefoongesprek kunnen zijn geweest. Ik vind het heel moeilijk om dat nu nog met volledige zekerheid te zeggen. Ook weet ik echt niet meer precies hoe laat ik hem die zaterdag op zijn GSM heb gebeid, Ik dacht dat dit 's morgens was. Misschien dat de politie dit nog kan nazoeken.

Ik heb me achteraf wel eens afgevraagd waarom hij me al die dingen toen vertelde, Hij was toen echter nogal verward en somber en misschien dat hij dacht dat hij bij mij z'n hart kon luchten omdat ik al zo lang in Duitsland woonde en vrijwel nooit meer in Deventer kwam.

Ik zou nooit een onwaar woord verkondigen en Michael valselijk beschuldigen. We hadden in de jaren nadat we uit elkaar zijn gegaan een vrij schaars maar voor de rest best normaal contact en ik heb hem zelfs nog uitgenodigd voor mijn bruiloft. Ik heb en had dus absoluut geen rancune naar hem. Weliswaar heeft hij zich destijds niet altijd even fraai gedragen maar ik was een stuk ouder als hij en hij heeft me dus nooit kunnen kwetsen of zo. Ik ging toen redelijk mijn eigen gang en was beslist niet afhankelijk van hem. Ik probeer dus gewoon m'n verhaal zo goed mogelijk naar waarheid te vertellen. Michael heeft veel dingen uit te leggen over de moord van mevr. Wittenberg en als hierdoor een verkeerde persoon is opgesloten dan is dat gewoon heel erg belangrijk voor mij.

Ik ben nooit zo goed geweest om dingen uit m'n geheugen op commando na te vertellen. Daar staat wel tegenover dat ik me zelfs soms jaren daarna nog dingen kan herinneren ah me beelden of flarden van een gesprek te binnen schieten. M' n geheugen werkt dus wel degelijk. Alles wordt goed opgeslagen, alleen heb ik soms moeite om er op commando weer bij te kunnen, vooral als ik gestrest ben,

Ik heb zelf de indruk dat ik aanvankelijk best nog wel terughoudend ben geweest met betrekking tot Michael en veel verdrongen had. Dat had er destijds ook mee te maken dat ik er best wel moeite mee had omdat het me een enorm rotgevoel gaf dat hij misschien wat met die moord te maken heeft gehad. Ik klap eigenlijk altijd dicht in dat soort situaties. Dat heeft misschien te maken met mijn prive ervaringen. Om die reden was het politieverhoor vorig jaar in Rotterdam dan ook een bijzonder nare ervaring,

Ik kan me voorstellen dat vee! mensen nu zullen denken: "kon je zulke belangrijke zaken over de moord op mevr Wittenberg niet beter onthouden" maar zo was het toen helemaal niet. Ik wist toen helemaal niets van een moord en had Michael dus gewoon informeel ontmoet na een afspraak met m' n advocaat in Deventer. Hij vertelde me daarbij over het feit dat mevr. Wittenberg was overleden maar dat was voor mij geen nieuws dat een verpletterende indruk op me maakte. Ik wist uit verhalen van Michael van vroeger wie mevr. Wittenberg was maar had haar persoonlijk nooit ontmoet. Voor mij was het dus gewoon een bericht over het overlijden van een goede kennis van een ex-vriend van ruim vijf jaar terug. Ik was meer geïnteresseerd in het feit dat Michael z'n werk had opgegeven en het feit dat hij zo somber en verward was. Daarom heb ik hem ook de dag erna teruggebeld. Als Michael destijds niet tevoorschijn was gekomen met dat briefje van de rare rouwadvertentie en een paar dagen later duidelijk werd dat mevr Wittenberg was vermoord, was het hele verhaal misschien wel grotendeels langs me heen gegaan.

Zoals gezegd, sommige dingen zijn moeilijk exact te herinneren na zeven jaar. Dit betreft met name de twee telefoongesprekken, waarbij ik me nog wel kan herinneren wat er is gezegd maar soms niet meer exact tijdens welk gesprek dit is gezegd. Wet betreft het gesprek op het terras is dat anders. Daar zijn juist in de periode, na de moord bepaalde dingen weer voor de geest gekomen omdat ik ze kon koppelen aan bepaalde beelden en flarden van het gesprek die me te binnen schoten over de ontmoeting.

Ik heb deze zaken naar waarheid en in alle oprechtheid opgeschreven en ben bereid dit onder ede te herhalen.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. J. B. van der...' with a long horizontal stroke extending to the right.

(Ik stuur u deze brief alvast via fax. Het origineel wordt aangetekend aan u opgestuurd. Een kopie van deze brief heb ik tevens doorgefaxt naar dhr. Knoops, advocaat van dhr. Louwes en naar dhr. Brouwer van het Openbaar Ministerie)